

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **F. W.**, zastoupeného Mgr. Janem Vargou, advokátem se sídlem Praha 8, Davídkova 654/27, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.5.2010 č.j. MSK 80531/2010, sp. zn. DSH/19725/2010/Jur, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28.5.2010 č.j. MSK 80531/2010, sp. zn. DSH/19725/2010/Jur žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 30.3.2010 č.j. SMO/079590/10/DSČ/Mich, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Žalobce měl porušit ust. § 7 odst. 1 písm. c), § 21 odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona v návaznosti na ust. § 32 odst. 7 vyhlášky č. 341/2002 Sb. Uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 26.6.2009 ve 20:25 hodin v O.-P., na ulici N. P., v blízkosti restaurace Medová chýše,

jako řidič motorového vozidla tov. zn. Toyota Avensis, rz. X, kdy při řízení tohoto vozidla držel v ruce hovorové zařízení, při čemž současně na křižování pozemních komunikací ulic F. a L. Š. při odbočování po ulici F. nedal znamení o změně směru jízdy, kdy posléze v průběhu silniční kontroly bylo zjištěno, že ve vozidle nebyla úplná povinná výbava, jelikož scházel výstražný trojúhelník. Dalšího přestupku se žalobce měl dopustit 2.7. v 9:45 hodin v O.-P., na ulici N. P., v blízkosti restaurace Medová chýše, jako řidič motorového vozidla tov. zn. Toyota Avensis, rz. X, kdy při řízení uvedeného vozidla držel v ruce hovorové zařízení, přičemž současně v průběhu jízdy po ulici N. P. při odbočení na výjezd na ulici R., nedal znamení o změně směru jízdy. Žalobci byla podle ust. § 22 odst. 9 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a v souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že nebylo prokázáno, že by se přestupku dopustil a uložená pokuta je proto neoprávněná. Ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ani rozhodnutí odvolací, nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, neboť správní orgán I. stupně pochybil, jelikož své skutkové závěry založil na svědeckých výpovědích policistů, kteří měli ve dnech 26.6.2009 a 2.7.2009 služební hlídku a kteří jej šetřili na místě. Žalobce poukázal na to, že dva policisté pprap. B. a pprap. G. byli osobně přítomni u obou hlídkových služeb, při kterých mělo dojít k porušení zákona ze strany žalobce. Dle žalobce je zarážející v hlášení o údajném přestupku ze dne 2.7.2009, že nebyl vůbec uveden pprap. G. a až na základě svědeckých výpovědí vyplynulo, že v tento den byl také ve služebním vozidle vykonávajícím služební hlídku. Podle žalobce zasahující policisté překročili míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem či úkonem, když jej zastavili pro údajné podezření, že při řízení motorového vozidla držel v ruce hovorové zařízení a až následně poté, co jím bylo žalobcem na místě sděleno, že tomu tak nebylo, se začali zajímat o povinnou výbavu a dávat mu za vinu, že údajně nedal znamení o změně směru jízdy. Dle žalobce se policisté nechovali v obou případech jako veřejní činitelé, ale naopak jednali se sklonem k šikanóznímu chování. V řízení před správním orgánem I. stupně žalobce neměl právního zástupce a nebyl dostatečně o svých právech žalovaným poučen. Žalovaný podle žalobce pochybil v tom, že jeho výpovědi, stejně tak jako správní orgán I. stupně, nepřiznal žádnou důkazní sílu oproti výpovědím policistů jako svědků. Dle žalobce tak došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. V žalobě žalobce dále poukázal na postup správního orgánu I. stupně co se týče usnesení ze dne 6.5.2010 o opravě zřejmě nesprávnosti v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 30.3.2010. Tímto opravným usnesením bylo opraveno příjmení zasahujícího policisty, což žalobce považuje za nepřipustné, neboť omyl tedy „error in personam“ v případě, kdy dokazování je založeno na výpovědích a úředních záznamech policistů, je zásadním porušením žalobcova práva na spravedlivý proces. Dle žalobce žalovaný vydáním svého rozhodnutí ze dne 28.5.2010 postupoval protizákonně, neboť nevyčkal na doplnění odvolání žalobce ze dne 25.5.2010 proti opravnému usnesení správního orgánu I. stupně. Ze všech těchto uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 28.5.2010 č.j. MSK 80531/2010, sp. zn. DSH/19725/2010/Jur, připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, sp. zn. S-SMO/002271/09/DSČ a připojenými spisy žalovaného sp. zn. DSH/19725/2010/Jur a sp. zn. DSH/22907/2010/Jur a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z úředních záznamů ze dne 26.6.2009, podepsaných pprap. M. B. a pprap. V. G., že 26.6.2009 ve 20:25 hodin stáli se služebním vozidlem na ulici N. P. u restaurace Medová chýše, kde prováděli dohled nad bezpečnostní silničního provozu a respektování dopravního značení na křižovatce ulice N. P. a F. v O.-P. a přitom si všimli vozidla Toyota Avensis rz. X, ve kterém řidič během jízdy telefonoval. Vozidlo pronásledovali po ulici N. P. a dále po ulici F., kde řidič na křižovatce ulic F. a L. Š. nedal znamení o změně směru jízdy, když odbočil doprava po hlavní na ulici F. a po celou dobu bylo vidět, že drží v ruce mobilní telefon přiložený u ucha. Proto jej předepsaným způsobem zastavili a pprap. B. řidiče vyzval k předložení dokladů, přičemž v osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Poté, kdy byl vyzván ke kontrole povinné výbavy vozidla, bylo zjištěno, že chybí výstražný trojúhelník;
- z oznámení přestupku ze dne 26.6.2009 podepsaného M. B., že na něm jsou popsány výše uvedené přestupky žalobce a zároveň vyjádření žalobce, že souhlasí s tím, že v autě neměl výstražný trojúhelník, neboť to bylo auto půjčené a nepředpokládal, že tam není. Žalobce popřel, že měl v ruce telefon, pouze si upravoval bezpečnostní pás, neboť ho nějak tlačil a tím asi vznikl u policistů dojem, že telefonoval. Když jim řekl, že netelefonoval, značně je to rozčílilo a začli nepřičetně kontrolovat povinnou výbavu, žalobce si myslí, že byli přepracovaní. Dodatečně začli tvrdit, že nepoužil blinkr a že to ještě uvedou v záznamu a tím jej zastrašovali;
- z úředních záznamů ze dne 2.7.2009, podepsaných pprap. P. P. a pprap. M. B., že v uvedený den kolem 9:45 hodin prováděli hlídkovou činnost na ulici N. P. u Medové chýše. V 9:45 hodin si povšimli vozidla Toyota Avensis, rz. X, jehož řidič během jízdy telefonoval. Toto vozidlo se rozhodli zkontrolovat a pronásledovali je po ulici N. P. a dále na nájezd na ulici R., kdy řidič vozidla při odbočování doprava neužil znamení o změně směru jízdy. Po celou dobu bylo vidět, že drží v ruce mobilní telefon a má jej přiložen u ucha. Po zastavení vozidla pprap. P. P. vyzval řidiče k předložení dokladu a v osobě řidiče byl zjištěn žalobce;
- z oznámení přestupku ze dne 2.7.2009, podepsaného pprap. P., na kterém je uvedeno jméno pprap. B., jakožto svědka, soud zjistil výše popsané přestupkové jednání a také vyjádření žalobce, že hovorové zařízení v ruce nedržel, znamení o změně směru jízdy dal a jedná se asi o nějaký omyl, což sdělil policistovi;
- z oznámení o zahájení řízení, vyhotoveného Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností ze dne 5.8.2009, že bylo zahájeno řízení

pro podezření ze spáchání dopravních přestupků žalobcem dne 26.6.2009 a 2.7.2009. V tomto oznámení, které žalobce proti vlastnoručnímu podpisu na doručence převzal 6.9.2009, je v závěru poučení, že se může dát zastupovat advokátem nebo jiným zástupcem, kterého si zvolí podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů);

- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 7.9.2009, že při tomto jednání žalobce uvedl, že po celou dobu jízdy telefon u ucha rozhodně neměl, maximálně se v průběhu jízdy jednou poškrábal na hlavě. Údajný přestupek nedáním znamení o změně směru jízdy mu byl policisty sdělen až po vypsání oznámení přestupku a snažili se jej nějak zastrašit;
- z protokolu o výpovědi svědků ze dne 15.6.2009, že tohoto dne byli vyslechnuti jako svědkové pprap. P. P., pprap. M. B. a pprap. V. G.. Svědek P. P. vypovídal ke skutku dne 2.7.2009, svědek M. B. ke skutku ze dne 26.6.2009 a ze dne 2.7.2009 a svědek V. G. vypovídal ke skutku ze dne 26.6.2009. Při výslechu těchto svědků bylo žalobci umožněno klást jim otázky a z jejich výpovědí vyplývá, že setrvali na údajích o spáchání přestupků uvedených ve shora citovaných úředních záznamech o přestupku. Dle protokolu o jednání z téhož dne, tj. 5.11.2009, žalobce uvedl, že výstražný trojúhelník ve své výbavě neměl, avšak opětovně popřel, že by použil hovorného zařízení za jízdy;
- z dalšího protokolu o výpovědi svědka pprap. V. G., že 2.7.2009 byl s kolegy P. a B. v O.-P. na ulici N. P.. Seděl na zadním sedadle služebního vozidla a kolem 9:45 hodin kolegové zaregistrovali přestupky, které jeli s řidičem řešit. On sám řešení přítomen nebyl a o skutku se kolegové ve vozidle bavili tak, že řidič držel za jízdy v ruce telefon a nedal znamení o změně směru jízdy;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 8.3.2010, že žalobce při něm uvedl, že v autě jel sám, proto nemá svědky svého jednání. Namítal, že jednotlivé policisty nelze brát jako nezávislé svědky, protože se znají ze zaměstnání a jsou v přátelském vztahu a navíc u obou domnělých přestupků byly ty samé osoby. Policisté nepředložili žádný konkrétní důkaz svědčící proti žalobci. Při ústním jednání z 9.3.2010 bylo žalobci umožněno, aby se vyjádřil k pořízeným fotografiím předmětného automobilu;
- ze spisu správního orgánu I. stupně dále vyplývá, že obsahuje rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 30.3.2010, odvolání žalobce do prvoinstančního rozhodnutí ze dne 16.4.2010. Součástí tohoto spisu je rovněž usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 6.5.2010, kterým opravil zřejmé nesprávnosti v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 30.3.2010, když namísto policisty pprap. G., měl být uveden v odůvodnění pprap. P.. Součástí tohoto spisu je dále doplnění odvolání ze dne 7.5.2010 a jeho odvolání proti usnesení ze dne 6.5.2010. Součástí tohoto spisu je rozhodnutí žalovaného ze dne 9.7.2010, kterým zamítl odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 6.5.2010 a rozhodnutí ze dne 28.5.2010, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30.3.2010.

Krajský soud dále provedl důkaz správními spisy žalovaného sp. zn. DSH/19725/2010/Jur ve věci rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30.3.2010 a sp. zn. DSH/22907/2010/Jur ve věci odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 6.5.2010.

V projednávané věci postupoval krajský soud především podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Zásadní žalobcovou námitkou bylo především to, že dle jeho názoru nebylo ve správním řízení prokázáno, že se vytýkaných přestupků dopustil. S touto žalobní námitkou se krajský soud po přezkoumání spisové dokumentace shora uvedené neztotožňuje, neboť přestupkové jednání žalobce je zcela jednoznačně prokázáno úředními záznamy ze dne 26.6.2009 a oznámením přestupku z téhož dne, dalšími úředními záznamy ze dne 2.7.2009, jakož i oznámením přestupku z tohoto dne. Jestliže žalobce žalovanému vytýkal, že skutkové závěry byly učiněny na základě svědeckých výpovědí slyšených policistů, kteří měli ve dnech 26.6.2009 a 2.7.2009 služební hlídku, tak je to dle názoru soudu zcela logické, neboť to byli právě ti policisté, kteří byli osobně přítomni u provádění hlídkové služby v uvedených dnech. To, že dva policisté (pprap. B. a ppap. G.) byli přítomni u obou hlídkových služeb, není samo o sobě důvodem nedůvěryhodnosti či nepřesvědčivosti jejich svědeckých výpovědí. Jako irelevantní považuje krajský soud též námitku, že je zarážející, proč nebyl ppap. G. uveden v hlášení o přestupku ze dne 2.7.2009. Tento svědek při šetření přestupku žalobce nebyl bezprostředně přítomen a setrval ve služebním vozidle, což je dostatečně vysvětlující důvod, proč nefiguruje ve zmiňovaném hlášení o přestupku. Krajský soud se neztotožňuje ani s žalobní námitkou žalobce, že policisté konající službu překročili míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem či úkonem v tom, že jej zastavili pro údajné podezření, že při řízení motorového vozidla držel v ruce hovorové zařízení a až následně mu vytýkali, že nedal znamení o změně směru jízdy a zajímali se o povinnou výbavu vozidla. Žalobcem vytýkaná jednání policistů je nutno hodnotit jako výkon jejich služebních povinností a ne jako jednání šikanózní. Tvzení žalobce, že „provedené dokazování je postiženo procesními vadami a že na jeho základě nebylo možno rozhodnout správně a spravedlivě“, je žalobcovým subjektivním názorem, který nemá oporu v listinných důkazech založených v citovaných správních spisech. Také jeho námitka, že v řízení před správním orgánem I. stupně neměl právního zástupce a nebyl dostatečně o svých právech žalovaným poučen, nemá oporu v protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 7.9.2009, podle kterého o tomto právu byl žalobce prokazatelně poučen ve smyslu ust. § 33 správního řádu. Stejně poučení ostatně obsahovalo i oznámení o zahájení řízení ze dne 5.8.2009, které žalobce osobně proti vlastnoručnímu podpisu převzal dne 6.8.2009. Další žalobcově námitce, že výpovědi policistů byly nápadně shodné a předem domluvené, soud rovněž nepřisvědčil. V tomto řízení byly výpovědi svědků v souladu s ust. § 55 správního řádu stěžejním důkazem a jak vyplývá z jednotlivých protokolů o jejich výslechu, byli svědkové řádně poučeni ve smyslu odst. 5 tohoto zákonného ustanovení, tedy mj. i o své povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a byli také poučeni o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Žalobce u těchto výpovědí osobně byl přítomen a byla mu dána možnost svědkům klást otázky. Naopak shodná výpověď svědků v daném případě svědčí o tom, že nebylo žádných pochybností o přestupcích, které v tomto řízení byly žalobci vytýkány. Závěrem své žaloby žalobce vytýkal nesprávnost postupu správního orgánu I. stupně ohledně usnesení ze dne 6.5.2010, kterým rozhodl o opravě zřejmé nesprávnosti v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 30.3.2010. Tímto opravným usnesením bylo opraveno příjmení zasahujícího policisty a podle žalobce takový omyl „error im personam“ je zásadním porušením jeho práva na spravedlivý proces. V této souvislosti žalobce poukázal rovněž na protiprávní postup při rozhodování žalovaného, který dne 28.5.2010 vydal žalobou napadené rozhodnutí, aniž by vyčkal

na doplnění odvolání, které žalobce podal proti shora uvedenému opravnému usnesení správního orgánu I. stupně. Ani uvedené žalobní námitky, týkající se postupu jak správního orgánu I. stupně, tak i žalovaného v souvislosti s uvedeným opravným usnesením, nepovažuje krajský soud za důvodné. Jestliže správní orgán I. stupně tímto opravným usnesením opravil v odůvodnění svého rozhodnutí o přestupku příjmení zasahujícího policisty, jednalo se tak o opravu zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí a správní orgán I. stupně tak postupoval v souladu s ust. § 70 věty první správního řádu, podle kterého opravou zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Z tohoto ustanovení vyplývá, že správní orgán i bez návrhu účastníka řízení, tj. z moci úřední, kdykoliv může provést opravu zřejmých nesprávností a žalovaný v tomto směru nepochybil, když vydal nejdříve napadené rozhodnutí, aniž by vyčkal na doplnění odvolání žalobce proti opravnému usnesení, o kterém ostatně rozhodl svým rozhodnutím ze dne 9.7.2010 tak, že odvolání žalobce zamítl a opravné usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 11. srpna 2011

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Petr Indráček, v. r.
samosoudce